

Uigurer i Kazakstan

Om rapporten

Denna rapport är skriven i enlighet med [EU:s allmänna riktlinjer för framtagande av landinformation \(2008\)](#). Den är en opartisk presentation av tillförlitlig och relevant landinformation avsedd för handläggning av migrationsärenden.

Rapporten bygger på noggrant utvalda informationskällor. Alla källor refereras med undantag för beskrivning av allmänna förhållanden eller där Lifos expert är en källa, vilket i så fall anges. För att få en så fullständig bild som möjligt bör rapporten inte användas exklusivt som underlag i samband med avgörandet av ett enskilt ärende utan tillsammans med andra källor.

Informationen i rapporten återspeglar inte Migrationsverkets officiella ståndpunkt i en viss fråga och Lifos har ingen avsikt att genom rapporten göra politiska eller rättsliga ställningstaganden.

Temarapport: Uigurer i Kazakstan

2017-12-21, version 1.0

Lifos – Center för landinformation och landanalys inom migrationsområdet

© Migrationsverket (Swedish Migration Agency), 2017

Omslagsbild: Wikimedia Commons

Publikationen kan laddas ner från <http://lifos.migrationsverket.se>

Innehåll

1. English summary.....	4
2. Inledning	5
2.1. Om rapporten.....	5
2.2. Avgränsningar	5
2.3. Historisk bakgrund: från steppmark till Centralasiens Kuwait	5
2.4. Allmänt om demokratiskt utrymme i Kazakstan.....	7
3. Uigurer i Kazakstan.....	7
3.1. Kort bakgrund.....	7
3.2. Situationen för uigurer idag.....	8
3.2.1. En del av det kazakiska samhället.....	8
3.2.2. Uigurers tillgång till samhällsservice och arbetsmarknad	9
4. Lifos slutsatser	11
Källförteckning	13

1. English summary

In September, Lifos conducted an analysis of asylum cases lodged by Kazakh nationals. An obvious trend was that individuals from southern Kazakhstan, more precisely from the city of Shymkent, lodged a large majority of the asylum claims. Another obvious trend was that almost all applicants were representatives of the Uzbek or Uyghur minorities, claiming to be harassed and discriminated by the majority Kazakh population and authorities. A mission was conducted where Lifos visited the major cities of Almaty and Astana. During the mission a broad spectrum of actors were consulted; including international organizations, local NGOs, academics, ethnic representatives and local government officials. The conclusions in this report are largely based on the result of these interviews and has also been complemented with some written material.

Lifos concludes that all the consulted sources give a similar picture of the ethnic dynamics in Kazakhstan, including the area around Shymkent. There are no patterns of ethnically based discrimination, neither concerning the Uyghur community nor any other minority. The state of Kazakhstan portrays itself internationally as a multicultural society and works actively in order for ethnic minorities to have the ability to retain their language and culture. There seems to be no indications that basic societal functions are more accessible to Kazakhs than to other ethnicities. It is of course impossible to rule out individual cases of private conflicts between parties of different ethnicity and that situations can be interpreted as having an ethnical dimension. However, by law adequate skills in the Kazakh and Russian languages is necessary to acquire attractive posts within the administration. Even though this is advantageous for many ethnic Kazakhs who also often are fluent in Russian, there are large groups of Kazakhs with Russian as their native language who do not speak Kazakh on a sufficient level. In conclusion, Lifos has found no substance in the claim that ethnic Uyghurs are systematically discriminated in Kazakhstan, or that ethnic discrimination of any kind is a common phenomenon in Kazakhstan.

2. Inledning

2.1. Om rapporten

I september genomförde Lifos en behovsanalys avseende asylärenden från Kazakstan. Av resultatet gick att utläsa att en avsevärd andel av de sökande var etniska uzbekier eller uigurer med kazakiskt medborgarskap hemmahörande i södra Kazakstan, framförallt från staden Shymkent. De asylskäl som återopades var i huvudsak diskriminering och utsatthet på grund av etnisk tillhörighet och svårigheter att få tillgång till basal samhällsservice samt ovilja från rätts- och säkerhetssektorn att ingripa vid exempelvis hot om våld eller utpressning på grund av rent etniska grunder. Den påtagliga avsaknaden av relevant skriftligt material på området låg till grund för Lifos beslut att tillsammans med norska Landinfo genomföra en utredningsresa till Kazakstan för att på plats inhämta information om de faktiska förhållandena. Resan genomfördes med logistiskt stöd från International Organization for Migration (IOM) och Sveriges ambassad i Astana. Under resan besöktes såväl Almaty som Astana. Intervjuer genomfördes med ett brett spektrum av aktörer såsom internationella organisationer, lokala frivilligorganisationer, akademiker, etniska representanter och lokala myndigheter. Denna rapport är till stor del baserad på de intervjuer som genomfördes under resan och har även kompletterats med en del skriftligt material.

En del av källorna är på egen begäran anonymiserade för att inte riskera att pekats ut. De anonyma källorna har givits en egen anonym identitet (t.ex. journalist A). I de delar rapporten redovisar Lifos analys av den inhämtade informationen framgår det av texten.

2.2. Avgränsningar

Vid läsning och analys av denna rapport är det av yttersta vikt att notera att den behandlar uigurer med kazakiskt medborgarskap som i många fall varit bosatta i Kazakstan i generationer. Även om de har ett gemensamt historiskt arv och fortfarande delar traditioner med de kinesiska uigurerna i Xinjiang är det mycket svårt att dra några paralleller. Detta beror i första hand på den skillnad medborgarskapet innebär och den vitt skilda hållning den kazakiska respektive kinesiska staten har till sin uiguriska befolkning. Rapporten avser inte heller göra någon analys av den politiska situationen i Kazakstan.

2.3. Historisk bakgrund: från steppmark till Centralasiens Kuwait

Det territoriella område som idag utgör Kazakstan har en lång historia av etnisk mångfald och folkomflyttningar. Efter upprepade invasioner av turkar och mongoler introducerades på 800-talet islam i området av arabiska erövrare. Området beboddes då av nomadiska stammar. Under 1500-talet växte ett kazakiskt khandöme fram och den kazakiska etniciteten fick sin särprägel. Under början av 1700-talet delades khandömet i en union bestående av tre klaner ledda av var sin khan. I mitten av 1700-talet anslöt

sig de tre klanerna till det ryska tsardömet i syfte att söka bundsförvanter inför en förestående invasion från mongolerna österifrån. Flera väpnade försök att bryta sig loss från Ryssland misslyckades och den ryska kontrollen över området fortskred. Under 1800-talet och början av 1900-talet bosatte sig 100 000-tals ryssar och ukrainare på kazakisk mark och industrialiseringen kom igång i området. Vid det ryska inbördeskrigets utbrott 1917 försökte kazakiska nationalisterna utnyttja situationen för att bilda en egen stat, de slogs dock ned av bolsjevikerna. År 1920 integrerades Kazakstan i Sovjetunionen som den ”Kirgiziska autonoma provinsen” men efter administrativa gränsmöflyttningar år 1936 fick Kazakstan sina nuvarande gränser och fullvärdiga status som Sovjetrepublik. Under 1940-talet tvångsförflyttades hela befolkningar till Kazakstan som ett led i Stalins kombination av pragmatism och paranoia, bland annat koreaner, krimtatarer, tyskar, polacker och tjetjener.¹

Kazakstan kom att bli den mest industrialiserade av de Centralasiatiska republikerna. De stora kol- och oljefyndigheterna drog till sig allt fler slaver inklusive en grupp styrande sovjetiska teknokrater. Industrialiseringen av Kazakstan fortsatte under andra världskriget när hela industrier flyttades från de framryckande tyska trupperna i det europeiska Ryssland till Kazakstan. Även efter andra världskrigets slut fortsatte migrationen till och industrialiseringen av Kazakstan. Bara under 1950-talet anlände 640 000 migranter från olika delar av Sovjetunionen för att bearbeta kazakisk jordbruksmark. Ända fram till Sovjetunionens fall lockades arbetskraft till jordbruket, oljefälten och kolgruvorna i området.² Under den sovjetiska eran etablerades därtill ett utbrett nät av arbetsläger men också platser för en mängd hemliga forskningsanläggningar och laboratorier kopplade till rymd- och kärnvapenprogrammen.³

De komplicerade processer som slutligen ledde till Sovjetunionens upplösning banade väg för de Centralasiatiska staternas självständighet. Efter självständigheten 1991 tog förstesekreteraren för det kazakiska kommunistpartiet Sultan Nazarbajev över rollen som president för det självständiga Kazakstan, en roll han innehar än idag.

På grund av sina stora naturresurser i form av olja, guld, diamanter och värdefulla mineraler har Kazakstan haft en exploderande ekonomi och vuxit fram som den klart dominerande kraften bland de centralasiatiska länderna, en roll som under sovjettiden innehades av Uzbekistan.

Kraften i ekonomin har också givit möjligheter till en högre grad av självständighet mot den regionala stormakten Ryssland. Denna självständighet har manifesterats i tydliga markeringar och avsteg från Ryssland, exempelvis har huvudstaden flyttats från ett område med en rysk

¹ BBC, *Timeline Kazakhstan*, 2012-01-31, http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/country_profiles/1298395.stm (Hämtad 2017-12-08).

² Jeffrey Hayes, *Soviet period in Kazakhstan*, april 2016, http://factsanddetails.com/central-asia/Kazakhstan/sub8_4a/entry-4632.html (Hämtad 2017-12-08).

³ Ibid.

majoritet, man planerar att införa det latinska alfabetet och har varit öppet kritiska till den ryska dominansen i den Euroasiatiska unionen (EaEU). Ännu ett tecken på fjärmandet från Ryssland är att de flesta lukrativa oljekontrakt gått till de västerländska giganterna British Petroleum, Shell och Exxon snarare än till ryska intressenter. Det bör dock konstateras att Ryssland alltså utgör Kazakstans viktigaste allierade och handelspartner.⁴

2.4. Allmänt om demokratiskt utrymme i Kazakstan

Självständigheten från Sovjetunionen avsåg bana väg mot ett demokratiskt styre, ekonomiska reformer och privatisering, så har dock inte skett. Bristande ekonomisk styrning och ett politiskt system med all makt koncentrerad till presidentämbetet har lett till en situation med liten utsikt för politiska förändringar och ett ekonomiskt system som kraftigt gynnar de redan välbeställda.⁵ Av amerikanska utrikesdepartementets senaste rapport om mänskliga rättigheter i Kazakstan framgår att presidenten kontrollerar såväl de lagstiftande som de rättskipande myndigheterna och konstitutionen kräver att presidenten godkänner alla grundlagsändringar. Under det senaste presidentvalet (2015) erhöll Nazarbayev 97,5 % av rösterna och hans stödparti Nut Otan kontrollerar parlamentet. Någon egentlig opposition till nuvarande styre saknas och möjligheterna för medborgarna att välja sina representanter i fria och öppna val är kraftigt inskränkta. Detsamma gäller grundläggande mänskliga rättigheter såsom yttrandefrihet, församlingsfrihet och religionsfrihet.⁶

3. Uigurer i Kazakstan

3.1. Kort bakgrund

Kazakstan är ett multietniskt land där 17 miljoner invånare av 138 olika etniciteter lever på ett område lika stort som Västeuropa. Uigurererna är ett turkiskt folkslag som framförallt är sunnimuslim. Gruppen består idag av 200 000 – 250 000 individer i Kazakstan. De flesta uigurer är knutna till området som utgör dagens Kazakstan sedan 700-talet då det uiguriska imperiet invaderades av de nomadstammar som senare kom att utgöra basen för den kazakiska etniciteten. En majoritet av uigurererna migrerade till det område som idag är Xinjiangprovinsen i Kina medan en del stannade kvar i området kring nuvarande Almaty i Kazakstan. Under den sovjetiska eran assimilerades den uiguriska befolkningen med den rysktalande delen av samhället. Detta har medfört att det inte tillhör ovanligheten att uigurer har ryska som modersmål snarare än uiguriska eller kazakiska. Utöver den grupp uigurer som har befolkat området kring Almaty i många århundraden finns grupper som har återvänt från Xinjiang i vågor till följd av kinesisk repression. Under sovjettiden gavs uigurererna en anmärkningsvärd frihet för att behålla sin etniska identitet och sina traditioner. Uiguriska tidningar,

⁴ Melnichuk, Valeriya, *Kazakhstan not Everyone is Happy about the Eurasian Economic Union*, 2014-11-30, <https://pulsofcentralasia.org/2014/10/30/kazakhstan-not-everyone-is-happy-about-the-eurasian-economic-union/> (Hämtad 2017-12-12).

⁵ Hayes, 2016.

⁶ US Department of State, *Kazakhstan 2016 Human Rights Report*, 2017-08-15, s. 1, <https://www.state.gov/documents/organization/265750.pdf> (Hämtad 2017-12-08).

radio- och tv-stationer samt uiguriska teatrar tilläts verka. Det bakomliggande syftet med denna förhållandevis vida yttrandefrihet och rätt till kulturellt uttryck var från sovjetisk sida snarare ett sätt att provocera Kina än att värna om uigurerens kulturella arv.⁷

Uigurererna i dagens Kazakstan är huvudsakligen bosatta i de södra/sydöstra delarna av landet, i området kring staden Almaty eller i avlägsna områden nära gränsen mot Kina. I Almaty bor de flesta uigurererna i urban miljö, men då de av hävd är ett agrart bofast folk tenderar uigurer att bosätta sig i områdena närmare bergen runt Almaty som är särskilt lämpade för jordbruk.⁸ En del av de uigurer som kom till Kazakstan på 1800-talet slog sig ner i området Drushba och andra närliggande kvarter, där de fortfarande har ett etniskt fotfäste.⁹

3.2. Situationen för uigurer idag

3.2.1. En del av det kazakiska samhället

Det är en uttalad politisk strategi från högsta nivå att framhålla Kazakstan som ett exempel på en fungerande multi-etnisk stat. Etniska symboler och traditioner uppmuntras liksom traditionella festivaler och evenemang. Detta ingår i en medveten politisk strategi för att skapa en bild och känsla av ett multikulturellt samhälle där alla har sin plats. Det finns även formella politiska mekanismer på plats för att ta tillvara etniska minoriteters rättigheter. Bland annat finns särskilda kulturella center där de olika etniska grupperna är representerade och vars primära syfte är att ta tillvara minoriteters intressen, det finns t.ex. kulturella center för uigurer som värnar om just uigurers rättigheter och intressen. Till sådana kulturella center kan enskilda individer vända sig med eventuella frågor och problem. Ramverket finns på plats men det är inte alltid som individen vet hur det kan nyttjas.¹⁰

En uigurisk källa menar att den uiguriska befolkningen är väl accepterad socialt och kulturellt i det kazakiska samhället, liksom alla andra etniska grupper.¹¹ Enligt en företrädare för det uiguriska kulturcentret i Astana¹² är ”kazakstanish” ett begrepp som allt fler börjar använda för att beskriva sin identitet, dvs. man har en etnisk tillhörighet men är först och främst medborgare i Kazakstan. Enligt företrädaren gäller detta även i högsta grad uigurer.¹³ Abdula Ushurov, vid det uiguriska kulturcentret i Almaty, menar

⁷ Minority Rights Group, *Kazakhstan-Uighurs*, [odaterad] <http://minorityrights.org/minorities/uighurs/> (Hämtad 2017-12-08).

⁸ Representant för Cultural Center of Uygur i Astana, samtal via Skype, Astana, Kazakstan, 2017-11-14.

⁹ Dennis Dzhivaga, Kazakhstan International Bureau for Human Rights and Rule of Law (KIBHR), samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-07.

¹⁰ Internationell organisation, samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-06.

¹¹ Sakkunnig (engagerad i bevarandet av uigurisk kultur och tradition), samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-07.

¹² Kulturcentrumet är en statlig institution som finansieras helt av statliga medel och det finns anledning att anta att representanter för centrumet både visserligen har en agenda och ett uppdrag att värna om sin etniska grupps rättigheter men att de också till stor del styrs av statlig policy.

¹³ Representant för Cultural Center of Uygur i Astana, 2017.

att det inte är några problem att leva som kazakisk medborgare och samtidigt behålla sin identitet som uigur. Det uppmuntras från statligt håll och uigurer mötet inte något motstånd över huvud taget i arbetet med att bevara sin kultur och tradition.¹⁴

Enligt en sakkunnig källa är ett framträdande problem för uigurerne rätten till undervisning på det uiguriska språket. Staten möjliggör undervisning på minoritetsspråk och det finns i dagsläget 62 skolor där undervisning ges på det uiguriska språket. Resursbristen påverkar dock utbildningskvaliteten påtagligt och det svikande elevantalet oroar för framtiden. På grund av bristande resurser i uigurskolorna och även ett visst ointresse att bevara det uiguriska språket (eller bristande insikt i vikten av språk för att bevara kultur och tradition) väljer ca 62 % av de uiguriska familjerna att sätta sina barn i kazak- eller ryskspråkiga skolor. Därtill pågår en utbildningsreform i Kazakstan som syftar till att bygga upp ett skolsystem som liknar det i väst samtidigt som man planerar för att gå över till det latinska alfabetet. De uiguriska grundskolorna är inte redo att implementera de förändringar som reformerna kommer att kräva.¹⁵

Abdula Ushurov, vid det uiguriska kulturcentret i Almaty, menar att den kazakiska staten bör lovordas då den bidrar till att skapa förutsättningar för uigurerne att behålla sin kultur genom att stödja skolor, teatrar och en uigurspråkig tidning. Enligt Ushurov bidrar den kazakiska staten årligen med runt 63 000 000 tenge (ca 200 000 USD) till uigurisk kultur vilket är att betrakta som ett stort ekonomiskt stöd.¹⁶

3.2.2. Uigurers tillgång till samhällsservice och arbetsmarknad

Enligt en internationell organisation påverkar en persons etnicitet inte dess möjligheter att erhålla service från myndigheterna. Representationen av etniska minoriteter inom statliga myndigheter, så som polisväsendet, är dock inte proportionerlig mot befolkningen. Statliga tjänstemän utgörs i stor utsträckning av etniska kazaker. Detta är på grund av den språkreform som Kazakstan har genomgått i och med att kazakiska blev landets enda nationella språk. För att kunna få en tjänst som statstjänsteman finns därför krav på att behärska kazakiska på hög nivå. Ju högre position desto bättre språkkunskap krävs. Detta exkluderar etniska minoriteter som inte behärskar kazakiska, men det påverkar inte enbart etniska minoriteter utan även många kazaker som inte behärskar det kazakiska språket utan har ryska som förstaspråk. Det är i dagsläget många etniska kazaker som inte behärskar kazakiska på en tillräckligt hög nivå för en statlig position.¹⁷

Även en initierad källa bekräftar att det för de flesta positioner i offentlig förvaltning finns krav på att man talar kazakiska som är det officiella

¹⁴ Abdula Ushurov, Executive Director of Cultural Center of Uyghur in Almaty, samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-10.

¹⁵ Sakkunnig, 2017.

¹⁶ Ushurov, 2017.

¹⁷ Internationell organisation, 2017.

språket samt ryska som är standardspråket för interetnisk kommunikation. Denna källa kan bekräfta bilden som ges ovan, i praktiken exkluderar språkreformen stor del av minoritetsbefolkningarna från att inneha vissa ämbeten men även många etniska kazaker som har ryska som modersmål.¹⁸

Dennis Dzhivaga från KIBHR bekräftar att det inte görs någon skillnad mellan olika etniciteter när det gäller tillgång till samhällsservice, sjukvård eller skolgång. Vidare påpekar han att det förekommer korruption men att detta inte riktar sig mot någon särskild etnicitet. Problem kan dock drabba minoriteter, exempelvis uigurer på grund av andra orsaker. Okunskap i kazakiska eller ryska kan försvåra vissa administrativa förfaranden och möjligheten att välja en skola som undervisar på modersmålet kan vara begränsad i rurala områden.¹⁹

Även Guido Trezzani för fram språk och färdigheter som nyckelfaktorer till möjligheter till framgång i Kazakstan och betonar också han att kazakiskan exkluderar många från statliga tjänster, inklusive kazaker. Det faktum att exempelvis poliskåren till stor del utgörs av etniska kazaker medför enligt Trezzanis mening inte att en individs etnicitet skulle vara avgörande för om denne skulle få skydd eller assistans.²⁰

En initierad källa som Lifos konsulterat menar att det i Kazakstan råder jämlika rättigheter och ekonomisk jämlikhet mellan de etniska grupperna. Alla medborgare i Kazakstan står lika inför lagen. Med undantag för korruption ser källan personligen ingen diskriminering av uigurer. Samma källa konstaterar att han inte kan se någon särskild anledning till att uigurer från just Shymkent skulle ha anledning att lämna landet. Därtill konstaterar källan att den uiguriska befolkningen i Shymkent med omnejd endast består av ca 4000 individer.²¹

Abdul Sharir vid det uzbekiska kulturcentret i Almaty uppger att det finns kulturcenter i alla Kazakstans städer som har till uppgift att tillvarata minoriteters intressen. Sharir konstaterar att om någon uttalar sig illa om en viss etnisk grupp så kan detta definieras som ett hatbrott vilket är förbjudet enligt lag och kan leda till fängelsestraff. De centrala myndigheterna tar sådana brott och eventuella etniska konflikter på stort allvar enligt Sharir.²²

3.2.2.1. Korruption

Ett flertal av de källor som Lifos konsulterade nämnde korruption som ett problematiskt område i Kazakstan. Denna rapport syftar inte till att utreda omfattningen av fenomenet eller till att identifiera sektorer som är särskild drabbade. Vad som dock bör nämnas är att det förekommer en småskalig vardagskorruption vilken drabbar befolkningen, både kazaker och etniska

¹⁸ Anonym expert, samtal i Astana, Kazakstan, 2017-11-14.

¹⁹ Dzhivaga, 2017.

²⁰ Guido Trezzani, Caritas Almaty, samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-06.

²¹ Sakkunnig, 2017.

²² Abdul Sharir, Uzbek Cultural Center in Almaty, samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-10.

minoriteter.²³ Shymkent är enligt representanter för United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) sannolikt ett område där denna typ av korruption är mer utbredd än i många andra delar av landet, samtidigt konstaterar UNHCR att hela statsförvaltningen brottas med korruptionsproblem. Det händer att personer tvingas muta tjänstemän för att få tillgång till en statlig tjänst, i kombination med en svag statsförvaltning skulle detta kunna ge upphov till en miljö där minoriteter känner sig mer utsatta på grund av sin etnicitet utan att så är fallet.²⁴ Dennis Dzhivaga, chef för frivilligorganisationen International Bureau for Human Rights and Rule of Law (KIBHR) i Almaty, bekräftar att korruptionen och mutproblematiken inte är relaterad till etnicitet utan snarare till den individ som sitter på den statliga positionen.²⁵

UNHCR menar att mutproblematiken och korruptionen i praktiken bör drabba kazaker oftare eftersom de är i majoritet.²⁶ Enligt Guido Trezzani från välgörenhetsorganisationen Caritas kan problematiken i viss utsträckning tänkas påverka minoriteter i högre utsträckning än majoritetsbefolkningen då de tenderar att sakna ett nätverk inom myndigheterna som kan hjälpa dem att manövrera byråkratin. Avsaknaden av ett nätverk, en generell misstro mot myndigheternas förmåga och tendenser att i första hand vända sig till sin släktskapsgrupp eller klan för stöd och hjälp, skapar en situation där personer tillhörande en etnisk minoritet inte ens gör en ansträngning för att använda de mekanismer som finns på plats för att tillvarata deras intressen.²⁷

4. Lifos slutsatser

Lifos konstaterar att de konsulterade källorna ger en samstämmig bild av den etniska dynamiken i Kazakstan, inklusive området runt Shymkent. Någon statssanktionerad eller systematisk diskriminering förekommer inte i Kazakstan, varken avseende uigurer eller någon annan etnicitet. Staten lanserar sig på den internationella arenan som en multikulturell nation och arbetar aktivt för att etniska minoriteter ska ha möjlighet att bevara sina språk och traditioner. Att rättsväsende eller social service generellt sett skulle vara mer tillgängligt för kazaker förefaller inte stämma. Det kan givetvis inte uteslutas att privata konflikter uppstår mellan individer av skilda etniciteter och att detta kan tolkas som baserat på etniska grunder. Likaså bör det konstateras att Kazakstan är ett land där korruption förekommer i stor utsträckning men att detta inte är beroende av etnicitet utan snarare på de enskilda individer som interagerar och sammanhanget i stort. Lifos konstaterar att kunskap i det kazakiska och ryska språket ger en stor fördel för att kunna erhålla högre positioner i den offentliga sfären och att detta kan uppfattas som exkluderande för de som ej behärskar språket

²³ Dzhivaga, 2017.

²⁴ United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-09.

²⁵ Dzhivaga, 2017.

²⁶ UNHCR, 2017.

²⁷ Trezzani, 2017.

tillräckligt. Även om språket till stor del gynnar etniska kazaker finns det samtidigt en stor grupp kazaker som har ryska som modersmål och inte behärskar kazakiska, därför ges inget stöd för att detta krav skulle vara diskriminerande av etniska skäl.

Lifos slutsats är sammanfattningsvis att det inte förekommer något stöd för att etniska uigurer i Kazakstan diskrimineras systematiskt eller på annat sätt missgynnas av statliga eller privata aktörer, detta utesluter dock inte att individer av uigurisk härkomst kan känna sig eller diskrimineras i enskilda fall.

Källförteckning

Elektroniska källor

BBC, *Timeline Kazakhstan*, 2012-01-31, http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/country_profiles/1298395.stm (Hämtad 2017-12-08).

Jeffrey Hayes, *Soviet period in Kazakhstan*, april 2016, http://factsanddetails.com/central-asia/Kazakhstan/sub8_4a/entry-4632.html (Hämtad 2017-12-08).

Melnichuk, Valeriya, *Kazakhstan not Everyone is Happy about the Eurasian Economic Union*, 2014-11-30, <https://pulsofcentralasia.org/2014/10/30/kazakhstan-not-everyone-is-happy-about-the-eurasian-economic-union/> (Hämtad 2017-12-12).

Minority Rights Group, *Kazakhstan-Uighurs*, [odaterad] <http://minorityrights.org/minorities/uighurs/> (Hämtad 2017-12-08).

US Department of State, *Kazakhstan 2016 Human Rights Report*, 2017-08-15, <https://www.state.gov/documents/organization/265750.pdf> (Hämtad 2017-12-08).

Muntliga källor

Abdul Sharir, Uzbek Cultural Center in Almaty, samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-10.

Abdula Ushurov, Executive director of Cultural Center of Uygur in Almaty, samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-10.

Anonym expert, samtal i Astana, Kazakstan, 2017-11-14.

Dennis Dzhivaga, Kazakhstan International Bureau for Human Rights and Rule of Law (KIBHR), samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-07.

Guido Trezzani, Caritas Almaty, samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-06.

Internationell organisation, samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-06.

Representant för Cultural Center of Uygur in Astana, samtal via Skype, Astana, Kazakstan, 2017-11-14.

Sakkunnig (engagerad i bevarandet av uigurisk kultur och tradition), samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-07.

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), samtal i Almaty, Kazakstan, 2017-11-09.

Lifos publikationer

Landrapport syftar primärt till att utgöra ett underlag till Migrationsverkets rättsliga styrning. Den kan också ge stöd vid handläggning i migrationsärenden.

Temarapport syftar till att ge landinformation i ett eller flera sammanlänkade teman, alternativt ett tema som berör flera länder.

Lägesanalys syftar till att ge en kortfattad lägesbild av en situation i ett land, inklusive en analys kring möjlig utveckling.

Scenarioanalys syftar primärt till att utgöra ett stöd vid prognosarbete, strategiskt beslutsfattande etc. genom att beskriva ett antal möjliga scenarier samt sannolikheten och konsekvensen av dessa.

Fråga-Svar är sammanställningar av information som svar på frågor från Migrationsverkets anställda.

Om Lifos

Lifos är ett center för landinformation och omvärldsanalys. Vi samlar in, analyserar och upprätthåller expertkunskap om länder och regioner från vilka människor söker sig till Sverige.

Lifos mission: Lifos är ett expertorgan, vilket agerar opartiskt och proaktivt för att bidra till rättssäkra och effektiva migrationsprocesser genom tillförlitlig, relevant och lättillgänglig landinformation och omvärldsanalys.

Migrationsverket • 601 70 Norrköping

gb-lifos@migrationsverket.se

<http://lifos.migrationsverket.se> • www.migrationsverket.se